

Finn Bro-Rasmussen, professor emeritus
Søllerød Park 7/6,
2840 Holte

24. August 2009

Miljøminister Troels Lund Poulsen
Miljøministeriet
Højbroplads 4
København K

Kopi til: Regionsformand Carl Holst, Region Syddanmark, Vejle

Kære miljøminister Troels Lund Poulsen,

Kærgaard-depotet er hverken fjernet eller rensat.

Jeg skriver, fordi jeg finder det foruroligende og direkte vildledende overfor den danske offentlighed, når man i dagspressen d. 19.-20. ds. præsenteres for meddelelser om ministerens og regionsformand Carl Holsts deltagelse i "bortkørslen af ... de sidste mange tons" kemikalieaffald fra Kærgaard klitplantage, på en sådan måde, at denne begivenhed kan præsenteres som et 'politisk signal' om kontrol med det gamle giftdepot - 'en sejr' for dansk miljøbeskyttelse.

- ./- Som det fremgår af vedlagte redegørelse, havde jeg i sommeren 2008 lejlighed til for Danmarks Naturfredningsforening at vurdere sagen om kemikalieforureningen i Kærgaard Klitplantage. Det er velkendt, at depotet i kemisk kompleksitet og (især) omfang uden sammenligning er Danmarks største. Den er f.eks. erkendt at være tusindfold større end Cheminova-depoterne, uden at man dermed inddrager de forureninger i samme størrelsesorden, som så skandaløst blev skabt i Varde Å-systemet og Grindsted byområde - i samme periode og af samme firma, nemlig fa. Grindstedværket/Danisco.

Indgrebet, der nu efter talløse forsinkelser og forhalinger er bragt på tale, er så langt fra en løsning på det mere end 50-årige problem. Tværtimod udgør de fjernede 4000 tons kun en forsvindende brøkdel af de millioner af tons sandmasse, som fortsat er forgiftet med kviksølv, klorholdige (kræftfremkaldende) kulbrinter, ubeskrevne kemiske præparater og lægemidler o.m.a., og som i dag er udbredt over et 35-40 ha klitområde i en dybde på 15 meter - eller mere.

Jeg har professionelt og som embedspligt fulgt disse forureningssager og deres udvikling siden tiden omkring badeforbud i 1963, fiskeforbud og fredningsnævnskendelser i årene 1970-72, og jeg har personligt tjent som ekspert og rådgiver overfor politimyndigheden omkring de famøse Atlanterhavsdumpninger i 1973-84. Jeg har i den forbindelse aldrig været i tvivl om behovet for drastiske indgreb overfor depoternes tilstedeværelse, udbredelse og spredning, herunder også til havmiljøet. Det er derfor med følelser af magtesløshed, frustration og vrede, at jeg i dag hører om et kun få meter dybt indgreb på et knap 1500 m² areal + en endnu ukendt (og ganske utilstrækkelig) grundvandsbehandling, således som det nu anpriser både offentligt og ministerielt.

At man aldrig ved miljøteknisk, ingeniørmæssig indgriben kan total-fjerne depoterne i Grindsted og Kærgaard er en velkendt virkelighed. Dette ændrer dog ikke den samfundsmæssige forpligtelse til både

- at gribe ind overfor alle såkaldte 'hot-spot' (koncentrerede) forureninger,
- løbende at etablere en bred grundvandsregulering/-rensning, og
- at sikre den overordnede, langvarige inddæmning af hele arealet, f.eks. svarende til forholdsreglerne, der i dag er (eller bliver) truffet på Harboøre Tange.

Dette vil ikke sikre det danske samfund som 'sejrherrer' over fortidens synder, men alene udgøre en skyldig hensyntagen til dansk natur og nødvendig beskyttelse af havmiljøet - og miljøpolitisk anstændighed.

Med venlig hilsen

Finn Bro-Rasmussen,
Professor emer., DTU, Økologi & Miljølære
pers. medl. af DN's repræsentantskab.

cc. yderligere:

Folketingets Miljøudvalg
Vejle Amts dagblad
Jyske Vestkysten
DN, Danmarks Naturfredningsforening